

DECIZIE

20 decembrie 2017

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justițieîn componența
Președintele ședinței
judecătoriTatiana Vieru
Oleg Sternioală, Mariana Pitic,
Nicolae Craiu, Iuliana Oprea

examinând recursul declarat de lichidatorul Societății pe Acțiuni „Armann Engineering” în proces de insolvabilitate – Nicolae Bostan,

în cadrul procesului de insolvabilitate intentat în privința Societății pe Acțiuni „Armann Engineering”,

cererea înaintată de lichidatorul Societății pe Acțiuni „Armann Engineering” în proces de insolvabilitate – Nicolae Bostan, cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolubil,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chişinău din 21 septembrie 2017, prin care a fost respinsă ca fiind tardivă cererea înaintată de lichidatorul Societății pe Acțiuni „Armann Engineering” în proces de insolvabilitate – Nicolae Bostan, cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolubil,

A C O N S T A T A T:

La 22 octombrie 2012, Societatea cu Răspundere Limitată „Armann Engineering” a depus cerere introductivă prin care a solicitat intentarea în privința sa a procesului de insolvabilitate.

Prin încheierea Curții de Apel Chişinău din 25 octombrie 2012, a fost admisă spre examinare cererea introductivă și s-a dispus aplicarea măsurilor de asigurare în conformitate cu prevederile art. 35 al Legii insolvabilității. În calitate de administrator provizoriu a fost desemnat Nicolae Bostan.

Prin hotărârea Curții de Apel Chişinău din 3 decembrie 2012 a fost intentat procesul de insolvabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Armann Engineering”, fiind desemnat în funcția de administrator al insolvabilității Nicolae Bostan.

La 6 decembrie 2016 lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Armann Engineering” – Bostan Nicolae a depus în instanța de insolvabilitate o cerere privind

atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolubil, în persoana ex-administratorului Darii Valeriu.

În motivarea pretențiilor a invocat că în cadrul procesului de insolabilitate, adunarea creditorilor a hotărât de a atrage la răspundere subsidiară, membrii organelor de conducere ale debitorului Societatea cu Răspundere Limitată „Armann Engineering”, în persoana directorului Darii Valeriu.

A specificat că cererea introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Armann Engineering” nu a fost înaintată de către organul de conducere a debitorului în termenul prevăzut de legislația în vigoare, motiv pentru care creditorilor validați, li s-a cauzat un prejudiciu în mărimea creanțelor apărute după termenul limită de înaintare a cererii introductive.

Consideră lichidatorul că responsabil pentru prejudicial cauzat creditorilor este directorul întreprinderii debitoare Darii Valeriu. Or, organele cu funcții de răspundere ale debitorului, în termen de 30 zile de la survenirea incapacității de plată, urmau să depună cerere introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate față de sine.

S-a mai indicat că momentul survenirii incapacității de plată, conform bilanțului contabil pe anul 2011 este 31 ianuarie 2012, termen limită în care persoana cu funcții de răspundere, ex-administratorul Darii Valeriu, urma să înainteze cerere introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate, însă, cu toate acestea, cererea dată a fost înaintată numai la 22 octombrie 2012.

Ca rezultat al inacțiunilor factorilor de decizie a debitorului Societății cu Răspundere Limitată „Armann Engineering” a fost cauzat prejudiciu creditorilor în mărime de 114816,40 lei.

Solicită lichidatorul Societății pe Acțiuni „Armann Engineering” în proces de insolabilitate – Nicolae Bostan, încasarea din contul ex-administratorului Societății pe Acțiuni „Armann Engineering” – Darii Valeriu a prejudiciului cauzat creditorilor, în sumă de 114816,40 lei.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2017, a fost respinsă ca fiind tardivă cererea înaintată de lichidatorul Societății pe Acțiuni „Armann Engineering” în proces de insolabilitate – Nicolae Bostan, cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolubil.

Pentru a hotărâr astfel, instanța de insolabilitate a concluzionat că termenul de depunere a cererii de atragere la răspundere subsidiară a început să curgă din 3 decembrie 2012, adică odată cu intentarea procesului de insolabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Armann Engineering”, or, anume la acea dată administratorul provizoriu al Societății cu Răspundere Limitată „Armann Engineering” deja prezentase raportul în care a descris existența temeiurilor de intentare a procesului de insolabilitate, cauzele survenirii insolabilității debitorului.

Invocând ilegalitatea acestei hotărâri, la 5 octombrie 2017, lichidatorul Societății pe Acțiuni „Armann Engineering” în proces de insolabilitate – Nicolae Bostan a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii Curții de Apel

Chișinău din 21 septembrie 2017, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cerere să fie admisă.

În motivarea recursului a indicat că instanța de insolabilitate neîntemeiat a respins cerere ca fiind tardivă. Or, în acest sens, Curtea de Apel Chișinău nu a constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural.

Instanța de recurs reliefează prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, care statuează expres că procesul de insolabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Potrivit art. 8 alin. (1), din aceeași Lege, hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Actele pricinii certifică faptul că hotărârea instanței de insolabilitate contestată, a fost emisă la 21 septembrie 2017, iar recursul a fost declarat la 5 octombrie 2017.

Prin urmare, instanța de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

La 20 noiembrie 2017, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului, însă până la data stabilită pentru examinarea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimatul să-și expună poziția față de temeiurile invocate în recurs.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră recursul declarat de lichidatorul Societății pe Acțiuni „Armann Engineering” în proces de insolabilitate – Nicolae Bostan, neîntemeiat și care urmează a fi respins.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce judecă recursul este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Din materialele cauzei rezultă că, la 6 decembrie 2016 lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Armann Engineering” – Bostan Nicolae a depus în instanța de insolabilitate o cerere privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolubil, prin care a solicitat încasarea din contul ex-administratorului Societății pe Acțiuni „Armann Engineering” – Darii Valeriu a prejudiciului cauzat creditorilor, în sumă de 114816,40 lei.

Ulterior, judecând cerere respectivă, instanța de insolabilitate, prin hotărârea din 21 septembrie 2017, a respins ca fiind tardivă cererea înaintată de lichidatorul Societății pe Acțiuni „Armann Engineering” în proces de insolabilitate – Nicolae Bostan, cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolubil.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție analizând situația de fapt din speța dată, în raport cu probele anexate la

dosar, menționează că concluzia instanței de insolvență este justă, ea avînd la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, în conformitate cu prevederile art. 130 CPC. Actul de dispoziție al instanței de insolvență a fost adoptat cu respectarea normelor de procedură și cu aplicarea corectă a normelor de drept material.

Instanța de recurs, consideră oportun de a reliefa prevederile art. 248 alin. (1) și (5) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, care statuează exhaustiv că dacă în cadrul procesului sînt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvență a debitorului, la cererea administratorului insolvenței/lichidatorului instanța de insolvență poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvent să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvența prin una dintre următoarele acțiuni: a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; b) desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului; c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului; d) procurarea de fonduri pentru debitor la prețuri exagerate; e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire; f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăților, de a se plăti cu preferință unui creditor în dauna celorlalți creditori; h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvență conform prevederilor art.14; i) comiterea altor acțiuni care au adus daune proprietății debitorului. Măsura prevăzută la alin. (1) se prescrie în termen de 3 ani de la data la care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat starea de insolvență, dar nu mai devreme de 2 ani de la data hotărîrii de intentare a procedurii de insolvență.

Astfel, Colegiul reține poziția instanței de insolvență precum că măsura prevăzută la alin. (1), adică acțiunea privind angajarea răspunderii membrilor organelor de conducere și/sau de supraveghere a debitorului se prescrie în termen de 3 ani de la data la care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat starea de insolvență, dar nu mai devreme de 2 ani de la data hotărîrii de intentare a procedurii de insolvență, norma dată instituind termene de prescripție cu privire la obiectul cererii și, respectiv, modalitatea de calcul a începutului curgerii termenului de prescripție extinctivă.

De menționat că în vederea atragerii la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului nominalizați la art. 247 din Legea insolvenței, acțiunile culpabile prevăzute în alin. (1) art. 248 din aceeași Lege, trebuie să fi fost comise de către aceștia cu cel mult 2 ani înainte de intentarea procesului de insolvență în privința debitorului; iar cererea cu privire la atragerea persoanelor în cauză la răspundere poate fi introdusă după intentarea procedurii de

insolvabilitate în termen de 3 ani de la care s-a cunoscut sau trebuia să fie cunoscut faptul că dînșii au cauzat starea de insolvabilitate.

Or, potrivit art. 272 Cod Civil – termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune, iar dreptul la acțiune se naște la data cînd persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Instanța de recurs punctează că circumstanțele care au dus la apariția stării de insolvabilitate a debitorului Societatea cu Răspundere Limitată „Armann Engineering” sunt descrise detaliat în raportul administratorului provizoriu. Aastfel, corect instanță de insolvabilitate a reținut că la momentul întocmirii raportului provizoriu, administratorul a făcut o analiză a activului și pasivului debitorului insolubil pentru anul 2011, cunoscînd astfel cu certitudine momentul survenirii temeiurilor prevăzute de Lege pentru depunerea cererii introductive.

Astfel, termenul de depunere a cererii de atragere la răspundere subsidiară a început să curgă din 3 decembrie 2012, adică odată cu intentarea procesului de insolvabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Armann Engineering”, or, anume la acea dată administratorul provizoriu deja prezentase raportul în care a descris existența temeiurilor de intentare a procesului de insolvabilitate și cauzele survenirii stării de insolvabilitate a Societății cu Răspundere Limitată „Armann Engineering”.

Colegiul specifică faptul că deoarece procesul de insolvabilitate a fost intentat la 3 decembrie 2012, iar la acea dată deja se cunoștea despre momentul survenirii temeiurilor de depunere a cererii introductive și persoanele care se fac vinovate de survenirea stării de insolvabilitate a debitorului, termenul pentru depunerea cererii de atragere la răspundere subsidiară a început să curgă anume din – 3 decembrie 2012.

Prin urmare, Curtea de Apel Chișinău, corect a concluzionat că contrar prevederilor art. 248 alin. (5) din Legea insolabilității, lichidatorul – Bostan Nicolae a depus cerere de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolubil, abia la 6 decembrie 2016, deși termenul de 3 ani expira la 3 decembrie 2015.

Argumente invocate în cererea de recurs, fiind apreciate în coroborare cu circumstanțele constatate și probele administrate, nu pot servi temei pentru admiterea recursului în sensul declarat.

Colegiul precizează că la examinarea cauzei instanța de insolvabilitate a creat condiții obiective pentru realizarea și exercitarea drepturilor procedurale de către participanții la proces, asigurându-le un proces echitabil în sensul art. 6 § 1 CEDO, cu respectarea principiilor contradictorialității și egalității în fața legii și a justiției.

Din considerentele menționate supra și avînd în vedere că instanța de insolvabilitate a aplicat și a interpretat corect normele de drept pertinente speței, iar argumentele recurentului nu sunt justificate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de lichidatorul Societății pe Acțiuni „Armann Engineering” în proces de insolvabilitate – Nicolae Bostan, cu menținerea hotărârii instanței de insolvabilitate.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de lichidatorul Societății pe Acțiuni „Armann Engineering” în proces de insolvență – Nicolae Bostan.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2017, emisă în cadrul procesului de insolvență intentat în privința Societății pe Acțiuni „Armann Engineering”, cererea înaintată de lichidatorul Societății pe Acțiuni „Armann Engineering” în proces de insolvență – Nicolae Bostan, cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolvent.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

judecători

Oleg Sternioală

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

Iuliana Oprea